

тѣ извори, които като водоскоци излизатъ отъ земята. Ако тия извори се явяватъ отъ време на време, тѣ се наричатъ гейзери. Водата на гейзеритѣ се е загрѣла въ дълбочината на земята.

Ако напълните едно шише съ студена вода и почнете да го нагрѣвате, ще забележите, че следъ известно време водата въ шишето, като че ли е станала повече, и частъ отъ нея ще прелѣе изъ гърлото на шишето. Значи, нагрѣната вода заема повече мѣсто, отколкото студената. Водата отъ нагрѣването се разширява. Така и оная вода, която прониква въ дълбочината на земята и се нагрѣва тамъ, — се разширява. Отъ нагрѣването още повече се разширява водната кора или газоветѣ. Обаче вътре въ земята нѣма свободно мѣсто: водата е проникнала тукъ чрезъ дълги тѣсни пукнатини и не може пакъ по тия пукнатини да се върне назадъ, защото по тѣхъ приижда отгоре все нова и нова вода. Тя заема и пълни тия тѣсни изходи. И ето, нагрѣната или разширената водна пара, като си търси изходъ, почва страшно да натиска стенитѣ на своята подземна тъмница. Колкото по-силно е нагрѣването, толкова по-голѣмо е натискането. Ако почнете да нагрѣвате вода въ затворенъ съдъ, напр. въ добре затворена бутилка, то водната пара ще прѣсне бутилката. Никой съдъ, отъ какъвто и металъ да бжде направенъ, не може да удържи напъна на парата. Колкото по-якъ е тоя съдъ, толкова по-дълго ще се съпротивяватъ стенитѣ му отъ напора на парата, но толкова по-силно най-после ще бжде избухването. Водата и парата се изтрѣгватъ съ оглушителенъ ревъ по единъ изъ подземнитѣ коридори и изхвърлятъ изъ земята всичката оная вода, която се е намирала отгоре;